

اقتصاد کشاورزی و توسعه، سال نهم، شماره ۳۴، تابستان ۱۳۸۰

استفاده از الگوی برنامه ریزی چند هدفی توأم با مخاطره برای بهبود کارایی هدفها و الگوهای بهینه کشت بهره برداران کشاورزی

علی کلائی*

چکیده

کشاورزی، فعالیتی است که همواره زیر تأثیر عوامل طبیعی همچون سیل، خشکسالی، حمله آفتها و مانند آن قرار دارد. از سوی دیگر، عوامل گوناگونی چون قیمتها، تغییر عملکرد و هزینه‌ها نیز همراه با عوامل طبیعی موجب بروز ریسک و نبود حتمیت در این فعالیت می‌شود. بنابراین، تصمیمگیری در چنین شرایطی نیاز به ابزارهایی مناسب و کارا برای منظور کردن عوامل پیشگفته در طراحی نظامهای زراعی دارد. الگوهای گوناگونی در دهه‌های اخیر پدید آمده و توسعه یافته که در آنها سعی شده است تا ریسک در تصمیمگیریها دخالت داده شود. این پژوهش

* کارشناس ارشد اقتصاد کشاورزی مرکز تحقیقات کشاورزی استان مرکزی.

نیز نشان می‌دهد که الگوهای برنامه‌ریزی ریسکی همچون موتاد^۱، تارگت موتاد^۲، میانگین نیمه واریانس^۳ و میانگین مربعات انحرافات جزئی^۴ در واقع گشتاورهای مراتب مختلف از حالت تعمیم یافته نابرابری چی بی‌شف^۵ است. در این پژوهش همچنین الگوی میانگین مطلق انحرافات جزئی^۶ (Mean Pad) در چارچوب الگوی برنامه‌ریزی چند هدفی^۷ (MOP) معرفی و میزان زیان برخاسته از هر الگوی کشت نیز با بهره‌گیری از معیار ریسک به دست آمده و نابرابری چی بی‌شف محاسبه شده است. الگوهای بهینه کشت برای مزارع نمونه در منطقه زرقان استان فارس نیز با استفاده از مطالعه پیاپی و تکمیل پرسشنامه و اطلاعات سری زمانی استخراج شده از نشریه‌های وزارت کشاورزی محاسبه و با بهره‌گیری از رابطه چی بی‌شف، میزان ریسک هر یک از این الگوها تعیین شده است. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که به طور کلی افزایش پارامترهای الگو موجب جایگزین شدن محصولات با درآمد ناخالص و نوسانهای قیمت بیشتر (مانند پیاز) به جای محصولات دارای بازده ناخالص و نوسانهای قیمت کمتر شده است.

کلید واژه‌ها:

ریسک، برنامه‌ریزی چند هدفی، الگوی بهینه کشت.

مقدمه

کشاورزی فعالیتی است که همواره زیر تأثیر قیمتها، عملکردها و هزینه‌های متفاوتی قرار دارد. این عوامل همراه با پدیده‌های طبیعی همچون سیل، خشکسالی، حمله آفتها و مانند آن موجب بروز ریسک و نبود حتمیت در این فعالیت می‌شود. بنابراین وجود عوامل پیشگفته که به طور عمده پیشبینی ناپذیرند، موجب می‌شود که مدیران و برنامه‌ریزان این بخش تصویری روشن و

1. Minimization of Total Absolute Deviations (MOTAD)
2. Target MOTAD
3. Mean Semivariance
4. Mean Partial Squared Deviations
5. Tchebyshev Inequality
6. Mean Partial Absolute Deviations (MOTAD)
7. Multi Objective Programming

قطعی از وضعیت آینده برای برنامه‌ریزی‌های کشاورزی نداشته باشند. از سوی دیگر، بی‌توجهی به پیامدهای وجود ریسک در تولید محصولات کشاورزی و نیز رفتار ریسک‌گريزانه کشاورزان، اغلب به نتایج غیرقابل قبولی می‌انجامد که در عمل هماهنگی اندکی با تصمیمهای اتخاذ شده کشاورزان دارد. بنابراین، آگاهی بیشتر از تمایلات ریسکی کشاورزان و در دست داشتن ابزارهای مناسب و کارا به منظور لحاظ کردن این تمایلات در الگوهای تصمیم‌گیری را می‌توان در راستای تدوین سیاستهای واقع بینانه، که احتمال موفقیت بیشتری در آینده دارند، به کار گرفت. در این راستا الگوهای گوناگونی برای دخالت دادن ریسک در تصمیم‌گیریهایی کشاورزان ارائه شده است؛ روش برنامه‌ریزی درجه دوم^۱ (QRP) و مشابه خطی آن یعنی الگوی حداقل کردن کل انحرافات مطلق (MOTAD) و نیز الگوی تارگت موتاد به عنوان گزینه‌ای مناسبتر برای الگوی موتاد که در بسیاری از پژوهشهای اخیر به کار رفته‌اند (۱ و ۲). از سوی دیگر، به منظور سنجش تمایلات ریسکی در تصمیم‌گیری کشاورزان از راه استخراج تجربی نیز روشهای گوناگونی پیشنهاد شده است که به طور عمده در چارچوب قانون اول اطمینان^۲ قرار دارند. این روشها عموماً بر داده‌های فرضی کشاورزان استوار است. در الگوهای مبنی بر قانون اول اطمینان چنین فرض می‌شود که احتمال دست‌نیافتن به برخی مقادیر مشخص بازده ناخالص، عنصری قطعی و همراه با پیامدهای انتظاری تصمیم است. سه نوع از الگوهای SF عبارت است از: ۱. حداقل کردن احتمال زیان مشروط به سطح هدف بازده ناخالص، ۲. حداکثر کردن مقداری مشخص از بازده ناخالص مشروط به یک سطح احتمال معین ۳. حداکثر کردن بازده ناخالص مشروط به احتمال دستیابی به یک سطح هدف معین. الگوی میانگین واریانس که در بسیاری موارد برای تجزیه و تحلیل ریسک به کار رفته است، نخستین بار از سوی مارکوویتز (۱۹۵۰) ارائه شد. در این الگو، ریسک به صورت واریانس و درآمد به صورت میانگین در نظر گرفته می‌شود. در برخی الگوهای ارائه شده، از جمله تارگت موتاد، واریانس معیار خوبی برای اندازه‌گیری ریسک نیست زیرا تصمیم‌گیرندگان، علاقه‌مند به داشتن احتمال

1. Quadratic Risk Programming

2. Safety First Rule

دست نیافتن به یک سطح حداقل بازده هدف‌اند. از سوی دیگر، روشهای SF نیاز به دانستن برآوردهای احتمالی برای پایینترین دنباله توزیع مربوط دارد که به طور معمول برابر با احتمال درآمدهای تحقق نیافته و از پیش تعیین شده است و با استفاده از نابرابری چبی بی‌شف برآورد می‌شود (۱۲). اگر X یک متغیر تصادفی با میانگین و واریانس مشخص و معین باشد، یعنی:

$$E(X) = \mu < \infty \quad \text{و} \quad \text{Var}(X) = S^2 < \infty \quad (۱)$$

آنگاه نامعادله چبی بی‌شف برای هر $K > 0$ به کمک رابطه زیر ارائه می‌شود:

$$P(|X - E(X)| \geq KS) \leq 1/k^2 \quad (۲)$$

که در آن، $E(X)$ ارزش انتظاری درآمدها، S انحراف استاندارد و K یک فاکتور برای محاسبه حد احتمال است. کرانه‌های احتمال به دست آمده از راه رابطه ۲ بسیار محافظه کارانه است. اگر توزیع مشخص باشد، این احتمال زیان را با اعتقاد بیشتری می‌توان برآورد کرد. به هر حال، در زمینه طراحی الگوی کشت مزرعه، فرض نامشخص بودن توزیع این احتمال واقع بینانه‌تر خواهد بود. برک و هیمن (۷) نامعادله‌ای را براساس نیمه انحراف استاندارد S^- (ریشه دوم نیمه واریانس)، که درجه محافظه کاری کمتری دارد، ارائه کردند که به صورت زیر است:

$$\text{Pr} [|X - E(X)| > Ks^-] \leq 1/k^2 \quad (۳)$$

برای تعمیم رابطه بالا، نخست، شرح مختصری از گشتاورها ارائه می‌شود (۳): با بسط مفهوم امید ریاضی می‌توان از آن در مسائلی غیر از تعیین مقدار میانگین یک متغیر استفاده کرد. اگر X یک متغیر تصادفی پیوسته، $f(x)$ تابع چگالی احتمال و $g(x)$ تابعی تک مقداری از این متغیر باشد آنگاه خواهیم داشت:

$$Eg(X) = \int_{-\infty}^{+\infty} g(x)f(x)dx \quad (۴)$$

با استفاده از رابطه بالا می‌توان مشخصه‌های ویژه توزیع احتمال را که گشتاور نامیده می‌شود تعیین کرد. گشتاورها، پارامترهایی به شمار می‌آیند که توزیع را مشخص می‌کنند. به طور کلی دو نوع گشتاور حول مبدأ (یعنی صفر) و حول میانگین (یعنی μ) قابل تمایز است. گشتاورهای حول مبدأ برای متغیر پیوسته چنین تعریف می‌شود:

$$\mu_r = E(X^r) = \int_{-\infty}^{+\infty} X^r f(X) dX \quad (5)$$

به ازای ۰، ۱، ۲، گشتاورهای مراتب مختلف به دست می‌آید، برای نمونه:

$$\mu'_0 = 1 \text{ و } \mu'_1 = E(X) = \mu \quad (6)$$

بنابراین، میانگین، گشتاور اول حول مبدأ است. گشتاورهای بالاتر از یک حول مبدأ،

کمتر به کار می‌روند و اسم مشخص و ویژه‌ای ندارند. گشتاور حول میانگین برای متغیر پیوسته

نیز به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$\mu_r = E[(X-\mu)^r] = \int_{-\infty}^{+\infty} (X-\mu)^r f(X) dX \quad (7)$$

به ازای ۰، ۱، ۲، ... خواهیم داشت:

$$\mu_0 = 1 \quad (8)$$

$$\mu_1 = E(X-\mu) = E(X) - \mu = 0 \quad (9)$$

$$\mu_2 = E(X-\mu)^2 = \text{Var}(X) \quad (10)$$

بنابراین، واریانس، گشتاور دوم حول میانگین و جذر آن نیز انحراف معیار توزیع است.

آتوود (۴) استفاده از گشتاورهای جزئی رتبه‌های پایینتر را برای بهبود بخشیدن به نتایج نابرابری

نیمه واریانس تعمیم یافته (۳) ارائه کرد و نمایان ساخت که این نابرابری را می‌توان به صورت

زیر تعمیم داد:

$$\Pr(X < g) = \Pr[X, t - PQ(K, t)] \leq 1/P^k \quad (11)$$

که در آن، g برابر با یک سطح آستانه درآمد مطمئن، t یک پارامتر کمکی برای برآورد

احتمال زیان $P, (t > g)$ یک پارامتر مثبت و $Q(K, t)$ نیز K امین ریشه گشتاور رتبه k کمتر از t

است که به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$Q(K, t) = \left[\int_{-\infty}^t (t-X)^K f(X) dX \right]^{1/K} \quad (12)$$

از آنجا که تصمیمگیرندگان تمایلی به حداقل کردن قابلیت ندارند، در این مورد، پارامتر

بحرانی در واقع احتمال زیان برخاسته از یک طرح است. بنابراین تمام تقریبهای میانگین واریانس،

به طور ضمنی، از نابرابری چی پی شف (رابطه ۲) استفاده می‌کنند (۸۵). این موضوع را می‌توان

به تمام تقریبهای برنامه‌ریزی توأم با ریسک تعمیم داد(۶). در واقع، تقریبهای اصلی برنامه‌ریزی ریسک-بازده، از یک میانگین و یک گشتاور بر مبنای ریسک استفاده می‌کنند. این گشتاور $Q(k,t)$ را می‌توان براساس دو پارامتر رتبه k و سطح t طبقه‌بندی کرد که انحرافات به کمک آن محاسبه می‌شود. این نقطه t ممکن است مقداری از پیش تعیین شده و یا میانگین باشد. تقریبهای گوناگون برنامه‌ریزی ریسک - بازده، که از این مبنای استفاده می‌کنند، عبارت است از:

۱. الگوی موتاد که در آن، میانگین $t=1$ و $K=1$ است (۹). الگوی تارگت موتاد که در آن، میانگین $t < 1$ و $K=1$ است (۱۸). ۳. الگوی میانگین - نیمه واریانس که در آن، میانگین $t=2$ است (۱۱) و ۴. الگوی میانگین مربعات انحرافات جزئی که در آن میانگین $t < 2$ و $K=2$ است (۱۴). تقریب میانگین - واریانس مارکویتز (۱۰) در این طبقه بندی قرار نمی‌گیرد. زیرا واریانس یک گشتاور $Q(k,t)$ نیست. همچنین سری طرحهای ایجاد شده با $Q(k,t)$ مربوط به موتاد هدف نیز موردی خاص به شمار می‌آید که زیر مجموعه‌ای از معیار غلبه تصادفی رتبه دوم^۱ (SSD) است. این ویژگی که موتاد هدف را می‌توان در چارچوب الگوی برنامه‌ریزی خطی حل کرد، آن را برای به کارگیری در طراحیهای کشت مناسب کرده‌است.

در این پژوهش با بهره‌گیری از الگوی MeanPAD^۲ الگوی بهینه کشت و میزان ریسک طرح پیشگفته به صورت درصد احتمال زیان برخاسته از طرح محاسبه شده‌است. آمار و اطلاعات مورد نیاز از راه مطالعه پیاپی و تکمیل پرسشنامه از برخی مزارع منطقه زرقان استان فارس فراهم آمده و آمار و اطلاعات سری زمانی مربوط به درآمد و هزینه کشت محصولات نیز از سازمان کشاورزی استان فارس و نشریه‌های آماری وزارت کشاورزی استخراج شده‌است.

روش تحقیق

آتوود نشان داد که احتمال زیان در سه نوع تابع توزیع مختلف (نرمال، گاما و بتای

1. Second Order Stochastic Dominance
2. Mean Partial Absolut Deviation

استاندارد نشده) را می‌توان با استفاده از گشتاورهای جزئی پایینتر بهبود بخشید (۴). همچنین از آنجا که انتخاب یک سطح مناسب برای t در پژوهشهای کاربردی مشکل است، آتوود روشی ارائه داد که محدودیتهای کمتری برای t قائل است و آن را می‌توان به صورت درونزا با بهره‌گیری از حل یک الگوی برنامه‌ریزی خطی انتخاب کرد. نخستین گشتاور برای t ، یعنی $Q(1, t)$ ، بسادگی در چارچوب الگوی برنامه‌ریزی در نظر گرفته می‌شود. همچنین نابرابری ۱۱ را می‌توان به طور خاص $K=1$ به منظور برآورد احتمال زیان تعیین کرد. در این نابرابری، g به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$g = t - [P * Q(K, t)] \quad (13)$$

P از تساوی بالا به صورت زیر به دست می‌آید:

$$P = (t - g) / Q(k, t) \quad (14)$$

با جایگذاری رابطه ۱۴ در رابطه ۱۱ خواهیم داشت:

$$\Pr(X < g) \leq [Q(k, t) / (t - g)]^K \quad (15)$$

رابطه بالا با فرض $K=1$ به صورت خطی زیر نوشته می‌شود:

$$\Pr(X < g) \leq Q(1, t) / (t - g) \quad (16)$$

از سوی دیگر، با توجه به اینکه گشتاور جزئی رتبه K نسبت به t به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$Q(K, t) = \left[\int_{-\infty}^t (t - X)^K f(X) dX \right] \quad (17)$$

احتمال پایینتر بودن متغیر X با تابع توزیع $f(x)$ از یک سطح آستانه g به صورت زیر برآورد می‌شود:

$$Q = \left[\int_{-\infty}^g (t - X)^K f(X) dX \right] + \left[\int_g^t (t - X)^K f(X) dX \right] \quad (18)$$

انتگرال دوم در رابطه بالا برای $K=1$ همواره مثبت است؛ زیرا $t - X$ نمی‌تواند منفی باشد، بنابراین داریم:

$$Q(K, t) \geq (t - g)^K \left[\int_{-\infty}^g f(X) dX \right] = (t - g)^K \Pr(X < g) \quad (19)$$

این انتگرال برای احتمال کوچکتر بودن x از g است، پس خواهیم داشت: *Archive of SID*

$$\Pr(X < g) \leq Q(k, t) / (t - g)^K \quad (20)$$

اگر از گشتاور اول نسبت به t ، یعنی $Q(1, t)$ ، استفاده کنیم و آن را انحراف جزئی مطلق^۱ (PAD) بنامیم، خواهیم داشت:

$$\Pr(X < g) \leq \text{PAD}(t - g) \quad (21)$$

اساس کار الگوی Mean PAD، ترکیب الگوی موتاد هدف و نابرابری آتوود است. همچنین با توجه به گشتاور $Q(1, t)$ یا PAD، احتمال زیان با بهره‌گیری از نابرابری ۲۱ محاسبه می‌شود. در این روش، t پارامتری است که محاسبه انحرافات با استفاده از آن انجام می‌گیرد و همچنین عددی ثابت و بزرگتر از g یا سطح اطمینان است. در حد احتمال پیشگفته وقتی t به سمت g میل کند $\text{PAD}/(t - g)$ به سمت بی‌نهایت میل می‌کند، بنابراین، حد احتمال، نامحدود یا بی‌کران است. با جایگذاری میانگین انحراف جزئی مطلق (PAD/m) ، که در آن m تعداد سالها یا دوره‌های مورد نظر است، به جای $Q(1, t)$ در رابطه ۱۶، احتمال زیان برخاسته از یک طرح با بهره‌گیری از رابطه ۲۲ محاسبه می‌شود. در الگوی Mean PAD، هدف دوم در واقع حداقل کردن این احتمال زیان یا PAD است.

$$\Pr(X < g) \leq \text{PAD}/m(t - g) \quad (22)$$

اکنون این نکته گفتنی است که در الگوی موتاد هدف، t به عنوان یک مقدار بحرانی است، ولی در اینجا t تنها یک پارامتر مورد نیاز و g نیز مقداری قطعی است.

روش برنامه‌ریزی خطی مرسوم، که به طور معمول یک هدف در آن بهینه می‌شود، در زمینه مسائل تصمیمگیری در کشاورزی به کار گرفته شده است. ولی در بسیاری از موارد تصمیمگیرندگان با چندین هدف به طور همزمان روبه‌رو می‌شوند که هیچ معیار منفردی قابل جایگزینی با آنها نیست. برای الگوسازی این گونه مسائل، تکنیکهای تصمیمگیری چند

معیاری^۱، امکان بهینه کردن چند هدف را فراهم می‌آورد که ممکن است برخی از آنها بایکدیگر در تضاد باشند. تصمیمگیری چند معیاری، سه روش برنامه‌ریزی هدف^۲، برنامه‌ریزی توافق^۳ و برنامه‌ریزی چند هدفی^۴ را در برمی‌گیرد که در این میان، برنامه‌ریزی چند هدفی کاربرد بیشتری در زمینه مطالعات مربوط به ریسک داشته‌است (۱۲ و ۱۷). در این روش به طور همزمان به بهینه سازی چند هدف پرداخته و به جای ایجاد یک حل بهینه، مجموعه‌ای از پاسخهای کارا ارائه می‌شود (۱۵ و ۱۶). این پاسخها مجموعه‌ای از پاسخهای ممکن و دستیافتنی است که آشکارا می‌توان گفت از وضعیت به دست آوردن پاسخ با توجه به بهینه ساختن یک هدف بهتر است. حل مسائل برنامه‌ریزی چند هدفی فرایند پیچیده‌تری دارد و نرم افزارهای مناسب آن برای یافتن مجموعه‌ای از پاسخهای مناسب نیز وجود دارد. این روش، مجموعه‌ای از پاسخهای کارا در زمینه طراحی کشت مزرعه به تصمیمگیرنده ارائه می‌کند که به کمک آنها می‌تواند مناسبترین راه حل را برگزیند و به کار بندد.

در الگوی Mean PAD، تحلیل ریسک-بازده براساس دو معیار ارزش انتظاری و احتمال زیان یا PAD مربوط به آن انجام می‌گیرد. بنابراین، ساختار الگوی پیشگفته به صورت زیر تعریف می‌شود:

Eff(GM,PAD)

$$\begin{array}{ll} \text{Max} & GX \\ \text{Min} & \sum_{i=1}^m \Pr_{(i)} y_{(i)} \end{array}$$

Subject to:

$$AX \leq b$$

$$g_{(i)}X + y_{(i)} \geq t \quad i=1, \dots, m \quad (23)$$

که در آن، Eff مجموعه پاسخ کارا، A ماتریس ضرایب فنی، G بردار بازده ناخالص

-
1. Multi-Criteria Decision Making
 2. Goal Programming
 3. Compromise Programming
 4. Multi-Objective Programming

انتظاری هر واحد رشته فعالیت x $g(i)$ بردار درآمد ناخالص در m سال، $y(i)$ بردار انحرافات منفی، $Pr(i)$ احتمال وقوع هر سال و t یک پارامتر است. در الگوی ۲۳، هدف اول، حداکثر کردن بازده ناخالص انتظاری رشته فعالیتهاست و هدف دوم، حداقل کردن انحرافات جزئی مطلق یا PAD است. در این الگو، t تنها یک پارامتر به شمار می آید و مفهوم آن با بازده هدف در الگوی تارگت مواتد تفاوت دارد.

نتایج و بحث

با استفاده از آمار و اطلاعات گردآوری شده، الگوی Mean PAD مورد نظر، مطابق جدول شماره ۱ شکل می گیرد. در این الگو، تابع هدف و محدودیتها به شکل زیر تعریف می شود:

۱. توابع هدف:

نخستین تابع هدف به صورت $Max Z_1 = \sum g_i x_i$ است که در آن، g_i میانگین بازده محصول i در طی پنج سال و x_i سطح زیر کشت محصولات را نشان می دهد. بنابراین، هدف اول، حداکثر کردن بازده انتظاری همه رشته فعالیتهاست.

دومین تابع هدف به صورت $Min Z_2 = \sum y_i^-$ است که در آن، y_i^- بردار انحرافات منفی از t و ضریب مربوط نیز در الگو برابر یک است. بنابراین، هدف دوم، حداقل کردن انحرافات منفی یا PAD از یک سطح مشخص t به شمار می آید.

$$\sum_{i=1}^5 A_{i1} X_i \leq L_1 \quad 2. \text{ محدودیت زمین:}$$

که در آن، X_i متغیر مربوط به سطح زیر کشت محصول i است و براین اساس برای تمام محصولات $A_{i1} = 1$ تعریف می شود. برپایه میانگین مزارع مورد مطالعه، L_1 حداکثر زمین در دسترس است.

$$\sum_{i=1}^5 A_{i2} X_i \leq L_2 \quad 3. \text{ محدودیت نیروی کار:}$$

که در آن، A_{i2} تعداد نفر - روزکار مورد نیاز کشت یک هکتار از محصول i و L_2 حداکثر نیروی کار در دسترس است.

جدول شماره ۱. الگوی Mean PAD

محدودیتها	گندم	جو	ذرت‌ناهنای	سیب زمینی	پياز	سال ۱	سال ۲	سال ۳	سال ۴	سال ۵	طرف‌راست
تابع هدف ۱	۴۹۶/۰۸	۳۸۰/۶	۱۱۸۴/۳	۲۲۱۱/۴۶	۳۲۴۳/۳۲	۰	۰	۰	۰	۰	Max
تابع هدف ۲	۰	۰	۰	۰	۰	۱	۱	۱	۱	۱	Min
زمین (هکتار)	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۰	۰	۰	۰	≤
نیروی کار (نفر-روز)	۲۲	۱۹	۲۱	۶۵	۸۵	۰	۰	۰	۰	۰	≤
سرمایه (هزار ریال)	۱۵۲۰	۱۱۷۰	۲۵۷۰	۵۰۴۰	۶۷۰۰	۰	۰	۰	۰	۰	≤
آب (متر مکعب)	۳۵۰۰	۳۱۰۰	۴۲۵۰	۶۹۹۳	۹۳۷۵	۰	۰	۰	۰	۰	≤
سال اول	۲۹۰/۳	۹۶/۸	۷۹۸/۴	۹۵۴/۹	۲۹۹۲/۱	۱	۰	۰	۰	۰	≥
سال دوم	۴۴۶/۹	۲۲۶/۷	۱۱۸۶/۹	۷۲۲/۱	۱۶۸۹/۲	۰	۱	۰	۰	۰	≥
سال سوم	۳۲۳/۸	۲۵۲/۷	۱۰۴۰/۶	۵۰۴۳	۴۶۴۰/۸	۰	۰	۱	۰	۰	≥
سال چهارم	۳۲۸/۴	۲۶۸/۸	۷۷۷/۶	۱۴۰۱/۳	۱۳۳۲/۶	۰	۰	۰	۱	۰	≥
سال پنجم	۹۸۱	۷۵۷	۲۱۵۸	۲۹۳۶	۵۶۵۸	۰	۰	۰	۰	۱	≥
خود مصرفی گندم	۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	≥ ۰/۵
خود مصرفی جو	۰	۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	≥ ۰/۵

مأخذ: یافته‌های تحقیق

$$\sum_{i=1}^5 A_{ij} X_i \leq C \text{ of SID}$$

۴. محدودیت سرمایه:

در این رابطه A_{ij} نیاز سرمایه‌ای کشت یک هکتار از محصول i و C حداکثر سرمایه در دسترس است.

$$\sum_{i=1}^5 A_{ij} X_i \leq W$$

۵. محدودیت آب:

که در آن، A_{ij} نیاز آبی کشت یک هکتار از محصول i و W حداکثر میزان آب در دسترس بر حسب مترمکعب است.

۶. محدودیت انحراف بازده کل از t در هر سال:

$$\sum_{i=1}^5 \sum_{t=1}^5 g_{it} X_i + y_{it} \geq T$$

در رابطه بالا T یک پارامتر، y_{it} انحراف بازده ناخالص کل از این پارامتر و g_{it} بازده ناخالص محصول i در سال t است.

۷. در پایان نیز برای دو محصول گندم و جو آبی محدودیت خود مصرفی در سطح 0.5 هکتار در نظر گرفته شد.

روشهای گوناگونی برای به دست آوردن مجموعه پاسخهای کارا در این الگو وجود دارد که عبارت است از: روش وزنی^۱، محدودیتی^۲، سیمپلکس چند معیاری^۳ و روش براورد مجموع پاسخ غیر پست^۴. در این مقاله، روش محدودیتی که در آن یکی از هدفها بهینه می‌شود، به کار رفته در حالی که هدف دیگر به صورت محدودیت وارد الگو شده است. مجموعه پاسخهای کارا را با تغییر عدد سمت راست این محدودیت می‌توان به صورت پارامتری به دست آورد. بنابراین، هدف دوم در جدول شماره ۱ به صورت محدودیت زیر وارد الگو می‌شود:

$$0X_1 + 0X_2 + 0X_3 + 0X_4 + 0X_5 + 1X_6 + 1X_7 + 1X_8 + 1X_9 + 1X_{10} \leq P \quad (24)$$

در رابطه بالا، P پارامتری است که با تغییر آن، مجموعه پاسخهای کارا در مقدار مشخصی از t به دست می‌آید. الگوهای بهینه کشت در سطوح مختلف t و P با استفاده از بسته نرم‌افزاری

1. Weighting Method

2. Constraint Method

3. Simplex Multicriteria Method

4. Non-Inferior set Estimation

QSB⁺ محاسبه شده که نتایج آن در جدول شماره ۲ آمده است.

در جدول شماره ۲ مقدار P برای هر سطح t به صورت پارامتری تغییر داده شده و برای هر مقدار مشخص، محاسبه الگوی کشت، حداکثر بازده ناخالص، PAD و احتمال زیان یا ریسک الگوی انجام گرفته است. همچنین در هر مورد، بالاترین حد P، که پس از آن تغییری در الگوی به دست آمده پدید نمی آید، مشخص شده است.

با استفاده از رابطه ۲۲ و با فرض سطح درآمد مطمئن $g=5000$ درصد احتمال زیان یا ریسک مربوط به هر الگوی کشت تعیین شده است. برای نمونه، این احتمال برای $t=8000$ و $P=4000$ به صورت زیر محاسبه می شود:

$$Pr [x < 5000] \leq 4000 / [5(8000 - 5000)] = 26/7\%$$

جدول شماره ۲. مقایسه الگوهای گوناگون کشت در سطوح متفاوت T و P

T=6000		T=7000		T=8000		T=9000		رشته فعالیت
P=700	P=1000	P=2000	P=4000	P=3000	P=4000	P=5200	P=7000	
0/5	0/5	0/5	0/5	0/5	0/5	0/5	0/5	گندم
0/5	0/5	0/5	0/5	0/5	0/5	0/5	0/5	جو
0/646	0/627	1/717	0	3/384	1/714	3/913	0/2011	ذرت دانه ای
1/047	0/429	0/026	0	0	0	0	0	سیب زمینی
3/392	2/861	2/668	3/419	1/932	2/688	1/692	3/342	پیاز
0	0	0	0	0	0	617	0	سال اول
0	0	0	1624	284	987	1061	2678	سال دوم
0	0	0	0	0	0	0	0	سال سوم
700	1000	2000	2375	2715	3012	3621	4321	سال چهارم
0	0	0	0	0	0	0	0	سال پنجم
11276/1	11409/9	11182/1	11024/5	10710/7	11188/2	10559/4	11017/4	حداکثر بازده*
700	1000	2000	4000	3000	4000	5300	7000	PAD
14	20	20	40	20	26/7	26/5	35	احتمال زیان (درصد)
1500		4000		6000		8000		P بالاترین حد

مأخذ: یافته های تحقیق

* نشاندهنده اختلاف ناچیز در مجموع برخی ارقام برگرفته از خطای گرد کردن است.

همان گونه که در جدول شماره ۲ مشاهده می شود، به طور کلی افزایش T موجب افزایش PAD و احتمال زیان یا ریسک می شود. در هر سطح معین T، افزایش P نیز تأثیر مشابهی دارد. حداکثر بازده انتظاری، رابطه مشخصی با ریسک محاسبه شده ندارد به طوری که برخی بازده های انتظاری بالاتر دارای ریسک کمتر است و برخی بازده های انتظاری کمتر، ریسک بیشتر دارد و در مواردی نیز رابطه پیشگفته برقرار نیست. ولی نکته مهم آن است که با افزایش پارامتر T در سطوح مختلف الگوی بهینه کشت، محصولات دارای بیشترین نوسانهای درآمد ناخالص (مانند پیاز) جایگزین دیگر محصولاتی می شود که درآمد ناخالص آنها در طی سالهای گوناگون، نوسانهای کمتر و خود محصولات نیز درآمد ناخالص کمتری داشته است. از این رو، الگوهای دارای بیشترین سطح زیر کشت سیب زمینی و ذرت دانه ای، درآمد ناخالص کمتری دارد و در عوض، میزان ریسک این الگوها در حد پایینتری قرار دارد. در سطوح بالاتر درآمد ناخالص، افزایش جزئی درآمد ناخالص موجب افزایش زیاد احتمال زیان الگو شده که این امر نیز برخاسته از خارج شدن کامل ذرت دانه ای و سیب زمینی از الگو و جایگزین شدن پیاز بوده است.

۱. ترکمانی، ج. و ع. کلائی (۱۳۷۸). تأثیر ریسک بر الگوی بهینه بهره‌برداران کشاورزی، مقایسه روشهای برنامه‌ریزی ریاضی توأم با ریسک موتاد MOTAD و تارگت موتاد TMOTAD، فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه، سال ۷، شماره ۲۵: ۷-۲۸.
۲. ترکمانی، ج. (۱۳۷۵). دخالت دادن ریسک در برنامه‌ریزی اقتصاد کشاورزی: کاربرد درجه دوم توأم با ریسک، فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه، سال ۴، شماره ۱۴: ۱۱۳-۱۳۰.
۳. کمنتای، (۱۳۷۲). مبانی اقتصادسنجی، ترجمه کامبیز هژبرکیانی، نشر دانشگاهی، تهران.
4. Atwood, J. (1985). Lower partial moments and probability limmits, *American Journal of Agricultural Economics*, No.67:92-787.
5. Barry, P.J. and L. Robinson. (1975). A practical way to select an optimum farm plan under Risk: comment, *American Journal of Agricultural Economics*, No. 57:31-128.
6. Berbel, J. (1988). Target returns within risk programming models: a multi-objective approach, *Journal of Agricultural Economics*, No. 39:70-263.
7. Berk, P. and J.M. Himn (1982), Using the semivariance to estimate safety-first rules, *American Journal of Agricultural Economics*, No. 64:298-300.
8. Fishburn, P.C. (1977). Mean - Risk analysis with risk associated with below - Target returns, *American Economic Review*, No. 67:116-126.
9. Hazell, P.B.R. (1971) A linear alternative to quadratic and semivariance programming for farm planning under uncertainty, *American Journal of Agricultural Economics*, No. 53:53-62.
10. Markowitz, H.(1952). Portfolio selection, *Journal of Finance*, No.7:77-91.

11. Markowitz, H. (1968), Portfolio selection, Wiley and Sons, Newyork.
12. Ostel, B. and R.Mensing (1975), Statistics in research, Iowa State University Press, USA.
13. Piech, B. and T. Rehman (1993). Application of multiple criteria decision making methods to farm planning: A case study, *Agricultural Systems*, No. 41:305-319.
14. Porter, R.B. (1984). Semivariance and stochastic dominance: A comparison, *American Economics Review*, No, 64:4-200.
15. Romero, C. and T.Rehman (1984). Goal programming and multiple criteria decision making in farm planning: An expository analysis, *Journal of Agricultural Economics*, No. 35:90-177.
16. Romero.C , F.Amador and A.Barco (1987). Multiple objective in agricultural planning problems: A compromise programmig application, *American Journal of Agricultural Economics*, No. 69:78-86.
17. Shakya, K.M. and W.A. Leuschner (1990). A multiple objective land use planning model of Nepalese hills farms, *Agricultural Systems*, No. 34:133-146.
18. Tauer, L.M. (1983). Target MOTAD, *American Journal of Agricultural Economics*, No. 65:606-610.
19. Watis,M.J. , L.Held and G.Helmerts (1984). A comparison of Target-MOTAD to MOTAD, *Canadian Journal of Agricultural Economics*, No. 19:85-175.